

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “มวยตู้” : พัฒนาการจากสังเวียนมวยไทยสู่รายการมวยทางโทรทัศน์ (พ.ศ. 2498-2552) เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ที่สนใจศึกษาพัฒนาการของมวยไทยจากกีฬาพื้นบ้านสู่การถ่ายทอดทางโทรทัศน์โดยใช้วิธีการเข้าถึงปัญหาด้วยวิธีการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ (Historical approach) ทั้งนี้ผู้วิจัยอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์จากเอกสาร (Documentary analysis) ร่วมกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth interview) บุคคลที่มีประสบการณ์กับมวยไทยและมวยตู้ในแต่ละยุคสมัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากงานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่คาบเกี่ยวในช่วงเวลาอดีตจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น การศึกษาข้อมูลย้อนหลังที่มีระยะเวลาผ่านมานานแล้ว หากใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นหลัก เพียงอย่างเดียวอาจส่งผลต่อเรื่องความถูกต้องของข้อมูลที่อ้างอิงมาจากความทรงจำ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ข้อมูลจากเอกสาร

ในงานวิจัยนี้ข้อมูลจากเอกสารถือได้ว่าเป็นข้อมูลที่ได้รับการบันทึกเอาไว้เป็นหลักฐานที่สามารถเชื่อถือได้ เพราะมีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร ในงานวิจัยเล่มนี้ข้อมูลจากเอกสารจึงถือได้ว่าเป็นข้อมูลขั้นต้นสำหรับการวิจัย ซึ่งแหล่งที่มาของข้อมูลจากเอกสารในงานวิจัยฉบับนี้มีแหล่งที่มาจากหลายแหล่งด้วยกัน คือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร บันทึกทางประวัติศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้ามาจากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอสมุดกลางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารบันทึกทางประวัติศาสตร์จากสนามมวยลุมพินีและราชดำเนิน เป็นต้น

2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการศึกษาเป็นข้อมูลขั้นรอง คือกลุ่มประชากรที่อยู่ในฐานะผู้ผลิตสาร (Sender) และกลุ่มผู้รับสาร (Audience) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

(Purposive Sampling) และวิธีการสุ่มแบบต่อเนื่องในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Snowball Sampling) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยเกณฑ์ประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อมวยไทยในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มประชากรในการศึกษาแยกย่อยออกเป็นสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มแรก คือกลุ่มผู้ผลิตสารที่เป็นผู้ผลิตรายการโทรทัศน์หรือผู้สื่อข่าวที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย กลุ่มประชากรกลุ่มดังกล่าวนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการผลิตรายการมวยไทยทางโทรทัศน์ มีความคุ้นเคยทั้งในธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์เป็นอย่างดี ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะสามารถตอบรายละเอียดเกี่ยวกับการปรับประสานจากกีฬาพื้นบ้านมวยไทยสู่การผลิตมวยไทยทางโทรทัศน์ในมุมมองของสื่อมวลชนใหม่ซึ่งผู้วิจัย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประสบการณ์ร่วมกับมวยไทย ในแต่ละยุคสมัย โดยบุคคลที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ขจร พรราวศรี อดีตผู้สื่อข่าวสายกีฬาประจำหนังสือพิมพ์ข่าวสด, หนังสือพิมพ์บ้านเมือง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของภารกิจกีฬาประเทศไทย รับผิดชอบดูแลจัดการแข่งขันการชกมวยไทยประจำสนามมวยราชดำเนิน สัมภาษณ์วันที่ 21 กันยายน 2552

2. สว่าง สว่างควัฒน์ อดีตผู้สื่อข่าววัย 71 ปี มีประสบการณ์เป็นนักข่าวสายกีฬาประจำหนังสือพิมพ์ข่าวสด ที่ปรึกษาสายสื่อมวลชนประจำเวทีมวยประจำเวทีมวยลุมพินี ปัจจุบันเป็นนักเขียนอิสระในนามปากกา “อ่อม บางอ้อ” สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2552

3. วิเชียร นิลกานนท์ โฆษกมวยประจำเวทีมวยไทย 7 สี เคยผ่านการพากย์มวยจากเวทีมวยราชดำเนิน ให้สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2552

4. ถาวร เอียงอุบล หรือครูแดง อดีตกรรมการห้ามมวยไทยในสังกัดสมาคมมวยไทยแห่งประเทศไทย มีประสบการณ์เป็นกรรมการห้ามมวยประจำเวทีมวยลุมพินี ให้สัมภาษณ์วันที่ 5 กันยายน 2552

กลุ่มสอง คือกลุ่มผู้รับสารรายการมวยต่อสู้ที่มีประสบการณ์ในการชมรายการมวยต่อสู้ในช่วงเวลาระหว่างยุคบุกเบิกวงการโทรทัศน์ไทยมาจนถึงยุคมวยต่อสู้ยุคอุตสาหกรรมสื่อ (พ.ศ. 2548-2552) ทั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยคัดเลือกผู้รับสารที่มีประสบการณ์ในการรับชมรายการมวยต่อสู้ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันไป

1. วันชัย ธนะวังน้อย นักวิชาการสายสื่อมวลชน เคยผ่านประสบการณ์รับชมมวยสนามจริง ตั้งแต่ยุคบุกเบิกวงการโทรทัศน์ไทย ให้สัมภาษณ์วันที่ 23 มีนาคม 2552

2. ทิฆัมพร เอี่ยมเรไร อดีตผู้สื่อข่าวกีฬาประจำหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีประสบการณ์การรับชมมาตั้งแต่วัยเด็ก ปัจจุบันเป็นนักวิชาการสายสื่อมวลชน ให้สัมภาษณ์วันที่ 17 กันยายน 2552

3. จรัญ แพนมวอย (เซียนมวอย) วิทยกลางคนที่รับชมมวยคู่และมวยไทยในสนามจริงเป็นประจำ ให้สัมภาษณ์ 13 มิถุนายน 2552

4. ลุงเมือง ผู้ชมที่เป็นเซียนมวอยวัย 68 ปี เคยชมมวยคู่ที่ถ่ายทอดออกอากาศผ่านโทรทัศน์และประสบการณ์จริงตั้งแต่ช่วงยุคบุกเบิกวงการโทรทัศน์ ได้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 สิงหาคม 2552

3. ข้อมูลจากสื่อวีดิทัศน์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อมูลในกลุ่มนี้ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบของรายการ โดยเฉพาะวีดิทัศน์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นข้อมูลของรายการในปัจจุบัน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งนี้ข้อมูลในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่อยู่ในช่วงยุคปัจจุบัน เพราะโดยส่วนใหญ่ข้อมูลจากรายการมวยไทยนั้นไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในรูปแบบของรายการกีฬา แต่ส่วนใหญ่จะถูกบันทึกไว้ในรูปแบบของรายการสารคดีซึ่งผู้วิจัยใช้รายการสารคดีนี้มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์คุณลักษณะของมวยไทยได้แก่ สารคดีชุด ตำนานมรดกมวยไทย โดยลุงยุ้ย ลุยสวน และ สารคดีชุด ครูภูมิปัญญาไทย เป็นต้น ส่วนข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ข้อมูลจากเว็บไซต์ www.muaythai2000.com และ pantip.com เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้มีช่วงระยะเวลาค่อนข้างกว้างคือระหว่างปี พ.ศ. 2498-2552 ผู้วิจัยจึงต้องอาศัยทั้งข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ร่วมกันในการวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถมองเห็นพัฒนาการของรายการมวยคู่ได้ชัดเจนที่สุด โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีวิธีการจัดเก็บ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เป็นข้อมูลขั้นต้นที่ได้จากเอกสารและบุคคลที่มีประสบการณ์ตรงอยู่ในช่วงระยะเวลาที่ปรากฏการณ์นั้นเกิดขึ้นโดยแบ่งแยกได้ต่อไป

1.1 ข้อมูลจากเอกสาร เป็นข้อมูลที่ได้จากบันทึกของทางเวทีมวยราชดำเนินและลุมพินี นอกจากนั้นยังรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ที่ได้รับบันทึกไว้ตามแต่ละยุค เช่น หนังสือพิมพ์สยามนิกร, หนังสือพิมพ์สยามรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน เป็นต้น

1.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก บุคคลที่อยู่ในช่วงระยะเวลานั้น ๆ เช่น วิเชียร นิลกานนท์, ขจร พราวศรี, สว่าง สว่างวัฒน์, ถาวร เอียงอุบล, วันชัย ธนะวังน้อย เป็นต้น ที่ได้ผ่านประสบการณ์ตรงในช่วงระยะเวลาตามที่เหตุการณ์เกิดขึ้นแต่ละยุคสมัย

1.3 ข้อมูลจากวิดิทัศน์ ได้แก่ เทปบันทึกการมวยไทยที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล เช่น รายการมวยไทยเจ็ดสี และ รายการศึกจำมวยไทยที่ออกอากาศในช่วงเดือน กันยายน ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2552

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เป็นข้อมูลชั้นรองที่ได้รับการบันทึกไว้โดยบุคคลที่สองหรือไม่ได้ประสบกับเหตุการณ์นั้นโดยตรง โดยข้อมูลในกลุ่มนี้แบ่งออกเป็น

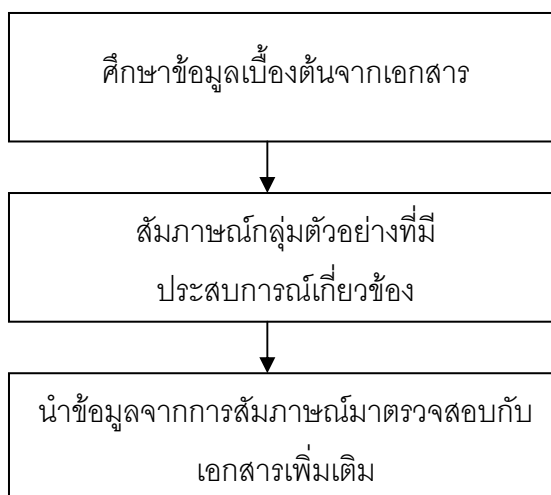
2.1 ข้อมูลจากเอกสาร เป็นข้อมูลจำพวกวิทยานิพนธ์หรือบันทึกอัตชีวประวัติ เช่น สารคดีมวยไทย, แฟ้มประวัติ พุฒล้อเหล็ก, วิทยานิพนธ์เรื่อง แนวคิดและการทำงานของ สรรพสิริ วิริยศิริ ในงานข่าวโทรทัศน์ไทย โดย วิโรจน์ ประกอบพิบูล เป็นต้น

2.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่ไม่ได้มีประสบการณ์อยู่ในช่วงระยะเวลาที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นหรือมีประสบการณ์ตรง เช่น การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ที่กล่าวย้อนหลังไปในเวลาที่ไม่ได้ผ่านประสบการณ์ตรงหากแต่อาจได้รับคำบอกเล่ามาจากบุคคลที่อ้างอิงอยู่ในยุคดังกล่าว

2.3 ข้อมูลจากวิดิทัศน์ เป็นข้อมูลที่ได้ประมวลความรู้โดยรวมไว้ในรูปแบบของสารคดีมวยไทย เช่น สารคดีชุดตำนานมรดกมวยไทย และ สารคดีสอนการชกมวยไทย เป็นต้น

จากข้อมูลสองประเภทแล้วในเชิงปฏิบัติผู้วิจัยพบว่าการเข้าสู่คำตอบในงานวิจัยนี้ ต้องมีการปรับรูปแบบตามแหล่งข้อมูลอยู่ตลอดเวลา เพราะเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ร่วมส่วนใหญ่ค่อนข้างมีปัญหาในเรื่องการจดจำระยะเวลาเพื่อใช้ในการระบุเวลาต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนเทคนิคในการเข้าถึงปัญหาโดยการเริ่มศึกษาข้อมูลจากเอกสารก่อนเพื่อระบุเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัย และนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เองไปใช้ในการสร้างแบบคำถามและการวิเคราะห์คำตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบกับข้อมูลในเอกสารอีกครั้ง (Cross check) กล่าวได้ว่าในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนในการหาคำตอบในการวิจัย 3 ขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 3.1
แสดงขั้นตอนการเก็บข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต้นจากการทบทวนวรรณกรรม บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย การปรับประสานระหว่างสื่อ เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจควบคู่ไปกับการสังเกตการณ์ผ่านรายการถ่ายทอดมวยไทยทางโทรทัศน์ เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจก่อนขั้นตอนของการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล

หลังจากทำการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้นจากเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยและการถ่ายทอดมวยไทยทางโทรทัศน์ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เอกสารไว้ออกเป็นยุคตามเกณฑ์การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของมวยไทยในแต่ละยุค กล่าวคือ ในงานวิจัยที่เป็นยุคบุกเบิกมวยไทยนั้นเนื่องจากผ่านระยะเวลามานาน โอกาสที่ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นั้นมีค่อนข้างน้อย ดังนั้น ข้อมูลจากเอกสารจึงเป็นส่วนสำคัญในการวิเคราะห์เนื้อหาในยุคดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม ในการวิเคราะห์มวยไทยยุคหลังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถูกนำไปใช้วิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลทางเอกสารเพื่อเป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือในการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยดำเนินการสัมภาษณ์ต่อกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปรับประสานของมวยไทยกับโทรทัศน์

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่ออธิบายว่าสื่อโทรทัศน์และมวยไทยนั้นมีรูปแบบและสาเหตุใน

การปรับประสานอย่างไร ซึ่งในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลจากเอกสารและกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณวิเคราะห์ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งสาร (Sender)

1.1 ความเป็นเจ้าของรายการ

1.2 การผลิตรายการ หมายถึง รูปแบบและเทคนิคในการผลิตรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงตามปัจจัยต่าง ๆ ในแต่ละยุคสมัย

1.3 เวลาออกอากาศ หมายถึง จำนวนเวลาการออกอากาศในแต่ละยุคสมัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบของรายการ และการนำเสนอรายการ

1.4 บุคลากร

2. เนื้อหา (Message)

2.1 โฆษณากับมวดยุติ (Sponsorship) หมายถึง พื้นที่การโฆษณาในรายการมวดยุติ ทั้งทางตรง (โฆษณาระหว่างเบรครายการ) และทางอ้อม (โฆษณาแฝงในรูปแบบแผ่นป้ายการบรรยายของพิธีกร)

2.2 การจัดลำดับความสำคัญของรายการ หมายถึง การจัดลำดับความสำคัญของคู่ชกภายในรายการในแต่ละยุคสมัยซึ่งมีผลต่อมิติการรับชมในแง่ของการติดตามรายการ

2.3 มวดยุติกับมิติความเชื่อ หมายถึง พื้นที่ในการต่อรองระหว่างรากเหง้าของมวดยุติไทยดั้งเดิมกับความเป็นรายการโทรทัศน์ ที่สื่อถึงการคงไว้ของมิติด้านวัฒนธรรม

3. ช่องทาง (Channel)

3.1 ผังรายการ หมายถึง ช่วงเวลาที่รายการมวดยุติออกอากาศอยู่ในแต่ละรายการ เช่น รายการมวดยุติทางช่อง 7 ออกอากาศในวันอาทิตย์ ช่วงบ่าย ส่วนรายการมวดยุติทางช่อง 5 ออกอากาศช่วงกลางคืนวันเสาร์ เป็นต้น

3.2 จำนวนรายการมวดยุติ หมายถึง จำนวนรายการที่ออกอากาศในแต่ละยุคสมัยซึ่งมีผลเกี่ยวเนื่องกับการแข่งขันระหว่างรายการ

4. ผู้รับสาร (Receiver)

4.1 การเข้าถึงสื่อ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ที่แตกต่างกันไปซึ่งมีผลถึงรูปแบบการรับชมที่เปลี่ยนไปของผู้ชม อาจเกี่ยวข้องกับสถานที่และเงื่อนไขในการรับชมมวดยุติด้วย

4.2 รูปแบบการรับชม หมายถึง รูปแบบการชมของผู้ชมรายการมวดยุติในแต่ละยุคสมัย เช่น การรวมกลุ่มรับชมหรือการเล่นการพนัน เป็นต้น

การนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนองานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเขียนบรรยายวิเคราะห์และเปรียบเทียบ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตข้อมูลในแต่ละบทไว้ดังต่อไปนี้

บทที่ 4 มวยตู้ยุคบุกเบิกวงการโทรทัศน์ไทย เป็นการเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ พัฒนาการของมวยไทยในยุคบุกเบิกมวยไทยสู่รายการโทรทัศน์ ในช่วง พ.ศ. 2493-2500 ซึ่งเป็นยุคก่อกำเนิดโทรทัศน์ไทยที่มีการนำมวยไทยมาปรับเข้าสู่รายการโทรทัศน์ อันกล่าวได้ว่าเป็นยุคเริ่มต้นของรายการมวยตู้

บทที่ 5 มวยตู้ยุคปรับตัว อยู่ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2501-2522 เป็นการนำเสนอ ข้อมูลและการวิเคราะห์ พัฒนาการของมวยไทยทางโทรทัศน์ในยุคที่มีปัจจัยต่างเข้ามามีผลต่อ รายการโทรทัศน์มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ และ เทคโนโลยี ที่ต่างก็เข้ามามีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของมวยไทยทางโทรทัศน์ที่ซับซ้อน มากกว่ามวยไทยทางโทรทัศน์ในยุคแรก อีกทั้งมวยไทยก็มีการปรับตัวด้านกฎกติกาและรูปแบบ การจัดชกมวยให้สอดคล้องกับการผลิตของโทรทัศน์

บทที่ 6 มวยตู้ยุคจัดระเบียบสื่อ (พ.ศ. 2523-2531) นำเสนอข้อมูลและวิเคราะห์ มวยไทยในยุคที่ถือว่าเป็นยุคที่เริ่มมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและมีปัจจัยทางเศรษฐกิจเริ่มเข้า มามีส่วนขับเคลื่อนในขณะที่สภาพสังคมและการเมืองก็ยังคงอยู่ในสภาพที่ยังไม่มั่นคง เนื่องจากมี การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอยู่บ่อยครั้ง แม้การขยายตัวของรายการมวยตู้มีจำนวนมาก เช่นเดียวกับการขยายตัวของสถานีโทรทัศน์ก็ตาม

บทที่ 7 มวยตู้ยุคอุตสาหกรรมสื่อ (พ.ศ. 2532-2552) เป็นการนำเสนอข้อมูลรายการ มวยตู้ในยุคที่การผลิตรายการมวยตู้เข้ามาอยู่ในกลไกของการผลิตสื่อแบบอุตสาหกรรมอย่างเต็ม ตัวที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจอันถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความเป็นมวยไทยมากกว่ายุคก่อน ประกอบกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความก้าวหน้าขึ้นจะส่งผลอย่างไรต่อพัฒนาการของมวยไทย

บทที่ 8 สรุปผลงานการศึกษาทั้งหมดจากข้อมูล และอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย พร้อมกับข้อเสนอแนะการวิจัยประกอบกับวิเคราะห์การปรับประสานสื่อโทรทัศน์กับกีฬาพื้นบ้าน มวยไทยในแต่ละยุค โดยเปรียบเทียบการปรับประสานระหว่างสื่อมวลชนและกีฬาพื้นบ้านมวยไทย ว่ามีรูปแบบการปรับประสานตามเกณฑ์การครอบงำ การแทนที่ การปรับสภาพ การต่อรอง การ ประสาน การต่อต้าน และการปฏิเสธ

ข้อจำกัดและอุปสรรคในการวิจัย

1. เนื่องจากการงานวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตช่วงเวลาของการวิจัยเป็นช่วงระยะเวลาที่กว้าง (ระหว่างปี พ.ศ. 2498-2552) ดังนั้น อุปสรรคประการแรกของการวิจัยนี้ คือ การละเลยและข้ามข้อมูลในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ไป เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวอาจไม่มีการบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ หรือตัวผู้วิจัยไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลชุดดังกล่าวได้ ซึ่งผลลัพธ์อาจมีผลต่อรายละเอียดในระดับการวิเคราะห์ได้เช่นกัน
2. ระบบการจัดเก็บข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยส่วนใหญ่แล้วเป็นการจัดเก็บข้อมูลในมิติเชิงประวัติศาสตร์และมิติทางกีฬาเท่านั้น ทว่าการจัดเก็บข้อมูลในแง่มุมที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมวยไทยกับโทรทัศน์นั้นมีบันทึกไว้น้อยมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคในการสืบค้นและตีความเป็นอย่างยิ่ง
3. เนื่องจากระยะเวลาที่ผ่านมายาวนานส่งผลให้เกิดอุปสรรคต่อการหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์มีอุปสรรคเรื่องความจำเกี่ยวกับช่วงเวลา ส่งผลให้ผู้วิจัยต้องเปลี่ยนวิธีในการสอบถามคำถามโดยอิงระยะเวลากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งข้อมูลบางชุดแม้จะนำมาตรวจสอบอีกครั้งกับข้อมูลเอกสาร (Cross Check) ก็ไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลทุกชุดที่ได้จากการสัมภาษณ์เทียบกับเอกสารได้ เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องการจัดเก็บข้อมูลที่ค่อนข้างจำกัด
4. มวยไทยกับเรื่องการพนันมักเกี่ยวข้องกัน ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค่อนข้างมีข้อจำกัดในการให้ข้อมูลบางส่วนที่อาจโยงเข้าสู่เรื่องการพนันโดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับสาร ส่วนใหญ่จะค่อนข้างปิดบังข้อมูลหรือปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ที่มีลักษณะเจาะลึก อีกทั้งในการอ้างถึงกลุ่มผู้วิจัยกลุ่มผู้รับสารนี้ไม่สามารถอ้างชื่อนามสกุลจริงได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างปฏิเสธที่จะให้ชื่อและนามสกุลจริงเพื่อหลีกเลี่ยงการเชื่อมโยงกับการพนัน